

Sviktet frontkjemperne?

Først en takk til I.C. Stridsklev for hennes forsvar av gruppen frontkjemper. Hennes forskning på denne gruppen gjennom flere år, gjør at hun kjenner den godt. Hyggelig er det også at yngre mennesker ofrer tid og arbeide på oss. Resultatet av dette arbeidet er offentliggjort i en av landets aviser.

Til J.G. Johansen, og andre med det samme syn vil jeg si at jeg bærer over med dere. Det forbauser meg ikke at J.G.J.s syn er det som er mest utbredt i befolkningen. Dere er jo blitt et produkt av massemedienes fremstilling av oss gjennom snart 50 år. Den som har kontrollen over media, styrer stort sett folkemeningen.

Mediene har stort sett vært stengt for oss, men det har endret seg endel de siste par år.

Forskere og sannhetssøkende forfattere er i ferd med å ødelegge den offisielle versjon av vår nære historie. Ikke les den, du kan risikere at du endrer noe på dine meninger.

Vi svek ikke, vi så annerledes på det som skjedde, og handlet deretter. Regjeringen av 1940

sviktet. De tok ikke følgende av sin politikk, men rømte landet. Men de var heldige, som hadde NS og frontkjemperne. De kunne brukes som syndebukker for alle feil de selv gjorde, og i tillegg alt det gale tyskerne forårsaket. Hva om tyskerne hadde vunnet? Da hadde NS og frontkjemperne vært garantien for Norges selvstendighet.

Tortur er noe som brukes av alle land når sikkerheten er truet. Det ble brukt her i Norge etter krigens slutt. Noen av ofrene mistet livet. Så har vi likvidering, et annet ord for mord. Heimfronten brukte denne måten. Lensmannen i Eidanger, skutt, hadde «gissellister» på kontoret. Det var en liste over personer som skulle gå vakt ved noen veivisere. De hadde det med å forandre retning etter mørkets frembrudd.

En kjenning, W.D., ble skutt i hjemmet til sine foreldre i Bærum, få dager før «freden». Ca. 14 dager etter begravelsen ble foreldrene oppsøkt av to representanter for heimfronten. De beklaget sterkt det som hadde hendt. Årsaken var feilinformasjon. Heimfront-gruppen holdt

siden en minneseremoni ved graven til W.D.

Et glimt fra den tiden vi fanger arbeidet i Pors Skibakke. Vekten vår var fra skigruppa. Han hadde også annet arbeid å passe. Da overtok en av oss fanger geværet, og fungerte som vakt. Andre ganger hadde A.J. denne jobben, men han var jo svært ung, ca. 15 år.

Vi var kanskje ikke så farlige likevel.

A. Nilsen